

er ved en daarlig Finansstyrelse og en forkert Politik kommet i den Stilling, at den har maattet opgive et Projekt vedrørende det kongelige Teater, som er Grundlaget for Ansættelsen af de nuværende Embedsmænd. Paa samme Maade har Regeringen spillet Fallit med Hensyn til den store Skolekommissions Arbejde. Det er for saa vidt ogsaa i allerhøjeste Grad beskæmmende, som den højtærede Minister var saa ivrig for at komme til at arbejde med den store Skolekommissions Lovforslag, at han, før Kommissionen var færdig, udbad sig Forslaget om Læreruddannelsen, for at han kunde se paa det, sætte sig ind i det og eventuelt fremsætte et Forslag om en forbedret Læreruddannelse. Saa ivrig var han, og nu melder Ministeren praktisk talt Pas med Hensyn til denne Opgave. Ministeren siger dog — og det skal jeg acceptere —, at han ikke kan svare rigtigt for ved Finanslovforslagets anden Behandling, og hvad den Ting angaar, maa jeg altsaa vente og skal vente fuldkommen loyalt. Men saa føjede Ministeren til, at der jo dog var to Muligheder for en Reform af Læreruddannelsen. Den ene var den, saa vidt Udtalelserne i deres Korthed kan forstaas, at reformere Seminarierne, og den anden var den at skaffe forøget Adgang til en videre Uddannelse; jeg formoder, at det betyder en Udvidelse af Statens Lærerhøjskoles Virksomhed. Men jeg vil rigtignok sige, at hvis det skulde være alt, hvad der kom ud af den store Skolekommissions Arbejde i dette svage Ministeriums svage Hænder, at vi faar en Udvidelse af Statens Lærerhøjskole, saa kan man ikke tydeligere vise den danske Befolkning, hvor elendigt man har styret Land og Rige, og hvilken økonomisk Ulykke denne Regering har bragt over Landet; for øvrigt tror jeg ikke en Gang, det vil blive muligt for den højtærede Minister at stille noget Forslag — men vi faar jo altsaa se —, for jeg har set, at enhver Bestræbelse i den Retning undsiges paa et meget indflydelsesrigt Sted; nu skal vi se, hvem der bliver de stærkeste. Jeg tvivler nemlig ikke om — og det er jeg ikke bange for at sige, endskønt Ministeren er min politiske Modstander —, at den højtærede Minister selv interesserer sig for at fremsætte et Forslag om Læreruddannelse; det tror jeg om ham, men vi faar at se, om det lykkes ham at overvinde den Modstand, som han utvivlsomt møder. Der staar nemlig i „Aalborg Amtstidende“ for Fredag den 21. September følgende faa Linier, som jeg beder den højtærede Formand om at til-

lade mig at oplæse. De staar i en Artikel, der handler om, hvad der skal ske i denne Rigsdagssamling, og lyder saaledes: „Derimod vil der ikke komme Forslag frem om nye og kostbare Skolereformer. Den store Skolekommissions mange og store Forslag vil foreløbig kun blive taget til Efterretning af Rigsdagen. Alene deres Kostbarhed vil være tilstrækkeligt til at henlægge dem.“ Der er ingen Undtagelse, ikke et Ord om, at Læreruddannelsen dog skulde undtages fra dette absolutte Forbud. Jeg beklager det. Den højtærede Minister har ogsaa selv erkendt, at der er i høj Grad Trang til en forbedret Læreruddannelse. Og det vil jeg sige, at hvis dette Ministerium, Undervisningsministeriet, maa kapitulere med Hensyn til en Ordning af det kongelige Teaters Forhold, med Hensyn til Flytningen af Nationalmuseet og fuldkommen med Hensyn til samtlige 18 Forslag fra den store Skolekommission, har Ministeriet tydeligt for al Verden vist, hvor daarligt det har styret Landet i den Tid, det har siddet.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 24. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925.

Mødet hævet Kl. 10²⁰.

15de Møde.

Onsdag den 24. Oktober Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand Carlsen-Skiødt er modtaget en paa et Møde i Middelfart den 30. September d. A. vedtagen Resolution, som bl. a. udtaler Ønske om en Revision af Beværterlovgivningen